

НОВИНИ

ЕЖЕДНЕВЕН УТРИНЕН ИНФОРМАЦИОНЕН ВЪСТНИКЪ

МОНАМЕНТЪ: за година 300 лева
за 6 месеца 160 л., за 3 месеца 90 л.
Телефон 398
Обем: 130 л. н. в. с. Приемат се и
административни между кафенетата Арсири и Галван

Кино Ранковъ клонъ театръ „Одеонъ“ — София

Днесъ най-малкия киноартистъ и най-големия любимецъ на публиката

ДЖЕКИ КУГАНЪ

ВЪ СВОЯ ПОСЛЕДЕНЪ ФИЛМЪ — ТРОГАТЕЛНА ЖАНРОВА ДРАМА

БЕЗДОМНИЧЕТО

По романа на Куяда — „Догътъ отъ Фландрия“

Начало 3 пол. 7 пол. и 9 пол. ч. Неделя 3, 5, 7 пол. и 9 п. ч.

ХИРУРГЪ-ЗЪБОЛЪКАРЪ

Илия Ив. Х. Димовъ

Приема всъки денъ ул. Преславска 18
(бившето фотографическо ателие Жейновъ)
1—1519—6

КРАЖБАТА ВЪ ФЛОТА

каква сума е задигната. Отправенитъ писма. Обвиненията.

По кражбата въ флота, се добрахме още до следнитъ сведения Общата сума, която Борисъ Икономовъ е задигналъ, като ковчежникъ при флота на 21 този м. Борисъ Икономовъ е изтеглил съ чекъ отъ Б. Н. Банка сумата 380 хил. лева, около 60 хил. лева е имала други суми и 100,000 лв. плюсъ една сума около 50,000 лева или всичко държавната хазна е пострадала около 600 хил. лв.

Направената проверка.

Вчера биде отзвонена касата на ковчежника Икономовъ, въ която е констатирано горната кражба въ касата е намърено 101 левъ, отъ които една баннота отъ 100 лева съясана.

Отправенитъ писма.

Икономовъ е отправилъ три писма, отъ които въ едното той сочи виновника, който го е заставил да извърши кражбата, като оправдава себе си, че той е билъ принуденъ да открадне сумата и да забегне, понеже, иначе рискувалъ съ живота си т. е., че му се заманвало едно лице, което той фиксира въ писмото, че щёлъ да бъде убитъ, защото това лице той обвинява, че е станалъ причина да има единъ дефицитъ въ касата си около 100 000 лв. Въ друго писмо той пише, че семейството му е равинно и че на него оставилъ сумата 2 000 лв.

Преди кражбата.

На ковчежника Икономовъ е било наредено да му се направи една ревизия въ касата му и когато той узнава това е взелъ решение, сумата съ която е разполагалъ отъ Б.

Н. Банка да я изтегли и да избяга.

Кой е Борисъ Икономовъ.

Не се знае съ положителност, че Икономовъ е предаль цѣла ромжнска рота на Бѣлг. войски това сж били думи на Икономовъ, които остава да се проверяватъ. Отъ направената справка не се указа той да е приготвилъ свой паспортъ и да си послужи съ него. Има едно съмнение, че сжщия макаръ и бѣлг. служба е служилъ и на чужди интереси.

Споразумението.

Отъ всичко се установява, че между Борисъ Икономовъ и неговия синъ е имало на пълна споразумение за извършената кражба, когато Икономовъ е направилъ чека и е заминал да изтегли сумата отъ банката забелезано е, че синъ му го е чакнал на пристанището и заедно съ заминал за банката, и изтеглили сумата и едновременно съ изчезнали синътъ сжщи задигналъ една сума отъ Рибарската кооперация, която още днесъ е установена.

Една грешка.

Прави впечатление, че отъ както въ войсковитъ части се назначаватъ цивилни лица за ковчежници въ едно кратко време ний имаме извършени 11 кражби на задигнати суми между които 4 въ Варна. Другитъ случаи сж въ Русе, Харманлий, Пловдивъ пр. до като тия служби се повървяваха на действующи офицери читателитъ си спомнятъ само единствения случай въ София въ Военния арсеналъ и би било по-добре да се внимава когато се дава подобна служба. Необходимо е следствието да открие лицето кой го е препоръчалъ на тая служба

бѣха въ Тифлисъ и съ хиляди грузински и руски офицери, азъ бѣхъ арестуванъ и затворенъ въ крепостта Метекъ. Тамъ ние живѣхме въ една тъмна изба, безъ осветление. Всѣка нощъ комисарьтъ Тюлманъ, на когото официалното име бѣше „командантъ на смъртта“, дохождаше да избира тѣзи, които трѣбваше да умратъ. Нѣкои нощи той отвеждаше по 60 души. Избиваха ги на двора.

Единъ денъ, единъ татаринъ който се бранеше, понеже се боеше отъ смъртта, бѣше застрелянъ съ единъ револверенъ изстрелъ предъ очитъ ми въ избата.

На пътъ за Москва

Азъ томе бѣхъ осъденъ на висшия пределъ отъ наказанията, предвидено въ чл. 66, и азъ очаквахъ всѣка вечеръ смъртта.

Азъ замиснахъ така въ Москва гдето трѣбваше да бъда съденъ предъ голѣмия съдъ на чеката. Азъ пътувахъ на етапи, влачеха ме изъ затворитъ на Баку, на Владивостокъ, на Ростовъ, на Козловъ, които бѣха всички препълнени съ свещеници, тъй както бѣше епохата на преследванетоъ противъ църквата.

Въ Москва, азъ бѣхъ хвърленъ въ затвора Таганка. Тамъ мжже и жени бѣха затворени заедно. Ние бѣхме 25 души въ една малка стайчка набѣскани на земята.

Всѣки 2 или 3 дена ме изваждаха отъ моя затворъ, тикаха ме съ други затворници въ черния гарванъ—автомобилъ за затворници—и ме отведоха на разпитъ.

Чекиста, който ме разпитваше, бѣше единъ австрийски еврейнъ на име Ролеръ. Той не знаеше добре руски езикъ и ми говореше на френски. Обвинявахъ ме въ шпионство въ смѣтка на Франция и следъ всѣки разпитъ той ми казваше: „Вие ще се ожените съ смъртта.“

Замѣняване на наказанието ми

Бѣхъ затворенъ въ „единичка.“ Отъ Таганка бѣха ме превели въ Лубянка, главната квартира на чеката, после въ затвора Бутчѣрки. Следъ нѣколко месеца замѣнаха смъртното наказание съ петъ години затворъ и ме изпратиха въ депото Колмогори находяще се на брѣга на Бѣло море. Азъ пътувахъ до Архангелскъ съ една група затворници социалисти и съ всичкитъ членове на правителството на републиката на Кралския изтокъ. Отъ Архангелскъ (до Колмогори, при температура отъ 40 градуса подъ нулата ни караха да вървимъ 68 верста пешъ, Повечето отъ насъ измръха.

Депото на Колмогори е сжщинско огледало на ада. Тамъ ние бѣхме 9,000 осъдени политически и криминални и всѣки денъ довеждаха нови затворници.

За да отварятъ мѣсто на новитъ, отъ време на време застрелваха по 250—300 души, като вземаха тѣзи, които имъ попаднаха случайно.

И всѣки пътъ, когато бѣше откритъ въ нѣкой кѣтъ на Русия нѣкакъвъ атентатъ кон-

Скрѣбна вестъ

Запасния генералъ Сава Вуйчевъ съ дъщеря си Надежда, Госпожа и Господинъ Дръ М. Славчеви съ дъщеритъ си Мими и Кати и сина си Николай, Госпожа и Господинъ Асенъ Н. Ючормански съ децата си, Госпожа Мария Вуйчева, Госпожа и Господинъ Досю Вуйчевъ съ децата си, съобщаватъ на роднини, познати и приятели, че тѣхната скръп, нила и незабравима съпруга, майка, сестра, бѣлджва, леля, зълва, снаха, етърва и стринка

Горанка Генералъ Вуйчева

(родена Н. Х. Ючормански въ 1886 год.

почина на 27 Ноември въ 8 часа вечерта. Опѣлото ѝ ще се извърши на 29 Ноември въ 2 часа следъ пладне въ църквата „Св. Николай“.

Варна, 27 Ноември 1925 год.

1—1551—3

Американски вършачки ШАМТИКОЖЪ

Съ вътрешенъ апаратъ за дребна и мека слама
Съ автоматиченъ самоподавачъ за снопитъ
Съ вътрешъ елеваторъ за изхвърляне сламата
Всичко на съчмени лагери

съвършено леки и най лесно отиватъ отъ дворъ на дворъ 1—1488—8

Съвършено чиста храна. Производство 1500—1600 кофи за 10 часа. Обслужване само отъ единъ човѣкъ

Георги Диноловъ гр. Варна, ул. „Съборна“ № 56. Телефонъ 415

Провадийски горски кооперативенъ синдикатъ „ДЖЪБЪ“

ПОКАНА

Умоляватъ се членоветъ на Провадийския горски кооперативенъ синдикатъ „Джъбъ“ да прѣдотговарятъ на общо годишно събрание, което ще стане на 6 декември т. г. въ 10 ч. сутринта въ помещението на кооперацията,

съ дневенъ редъ:

- 1) Ликвидиране на кооперативното сдружение и
- 2) Разни.

гр. Провадия, 27 ноември 1925 г.

Отъ Управителния съветъ.

ОТКРИВА СЕ НА 2 ДЕКЕМВРИ

Млѣкарница и баничарница бивша НАДЕЖДА на Никола Г. Пуйчевъ

сега „ШВЕЙЦАРИЯ“ се открива срещу магаз. на Герчевъ

въ ул. „ПАНАГЮРСКА“

Пацъ съ екстрата баница, чисто млѣко и други много видове.

При комфортна мобилировка, хигиениченъ салонъ. Бърза прислуга

1—1547 0 Съ почитание съдържателя ПУЙЧЕВЪ

ОТКРИВА СЕ НА 2 ДЕКЕМВРИ

Изъ болшевишкитъ ЗАТВОРИ.

Единъ французинъ, който иде отъ Русия, разказва въ голѣмия френски журналъ „Матенъ“ живота, който е преживѣл следъ като (се е спасилъ отъ смъртното наказание, на което билъ осъденъ.

— Това е единъ французинъ който ни говори, единъ корсиканецъ по рождение — г-нъ Жозефъ Ролансъ. Той иде отъ Русия, но той не е отишълъ въ страната на болшевишката въ качеството си на журналистъ, за да прави тамъ анкети, нито въ качеството си на търговецъ за да продава на комуниститъ французски стоки.

Въ продължение на 4 години и 4 дена, отъ 8 януари 1921 год. до 23 януари 1925 г той е живѣлъ въ болшевишкитъ затвори. Осъденъ на смъртъ отначало, на 5 год. затворъ после, влаченъ отъ Кавказъ до Бѣло море, отъ фамозната Лубанка въ Москва до источ-

ния Сибиръ.

Признателността на болшевикитъ къмъ Франция го е освободила отъ този ужасенъ животъ.

Той нѣма 25 години, но неговото чело е прорезано съ 2 дълбоки рѣзки. Въ устата му не се виждатъ почти зъби, скорбута ги е изяла, презъ годинитъ презъ които е преживѣлъ въ болшевишки затворъ — монастира Соловки, находящъ се на сѣверъ отъ Архангелскъ!

Една лекошриса се вижда на устнитъ му — това е отъ единъ комисаръ въ Тифлисъ, който го ударилъ съ пушката си. Ето и разказа на неговитъ страдания:

— Моята фамилия живѣше въ Кавказъ, ни каза той, ето защо азъ останахъ въ Русия въ момента, когато червенитъ навлѣзоха въ Грузиния. Съ нѣколко други французи, които

Открива се на 2 декември

Открива се на 2 декември

Дирекцията на шевните машини
„БРИТАНИЯ“
 Съобщава на многобройните си клиенти, че за да им даде възможност да усвоят добре всички видове бродерии, **ИДЕ ГОЛЕМИЯ СЛОНОВ** отъ новопостроеното здание на г. Новкиришки въ началото на ул. „Владиславъ“ (Ташйолу) № 9 **КЪДЕТО ОТЪ 1 ДЕКЕМВРИЙ ПРЕМЕСТВА МАГАЗИНА СИ**

Продава всички видове шевни и плетачни машини „БРИТАНИЯ“ въ брой и на срочни изплащания. Резервни части и специалисти механици винаги на разположение 1 1546 0

Съ почитание: за Дирекцията, Ковачевъ & Табановъ

ЯНИ Г. ЦУКАТО & Д. АНЕМОНЕВЪ
 Пуснахме въ продажба новите най-силни 1-во качествени бѣли и червени, най-вкусни вина и **ЧУДЕСНИЯ ГРОЗОВЪ ПЕЛИНЪ**

Също въ склада ни ще намѣрите прочутата **хиоска дамска мастика**, разни винени **коняци**, най-финни **ликьори**, **спиртъ чистъ** и **денатуратъ**, **оцетъ виненъ** и **фабриченъ** и пр.

Цени конкурентни. 1—1464—30

Автомобилъ СЕ ПРОДАВА Автомобилъ
 Обявява се на желающитѣ че се продава **АВТОМОБИЛЪ** система „**ФОРДЪ**“ магко употребяванъ, **съвършено здравъ** Споразумение **Георги Диноловъ** 1—3 Варна ул. Съборна № 56. 1550

Истински РУСКИ ГАЛОШИ
„Трижгълникъ“
ГАЛОШИ И ПУЩОНИ
„СВИНКЪСЪ“

Училищни, адвокатски **кожени двойни** съ дрѣжки за рѣка и гърбъ **ЧАНТИ** Всички погребни за ижтъ и спортъ. Само въ специалния за пѣтни и спортни артикули магазинъ на **БР. ЖЕЛЪЗКОВИ** ул. „Преславска“ 20 срещу хот. „Парижъ“ 1 1544 3

Грандъ хотелъ „Нюйоркъ“ — Варна
 Новопостроенъ, единственъ грандиозенъ хотелъ срещу градския театръ и площадъ „Мусала“, мобелиранъ съ нови принадлежности, всички стая хигиенични, чистота образцова, прислуга бърза. Въ хотела инсталирани топли бани за безплатно ползване на г. г. клиентитѣ. На пътуващитѣ търговски пътници **прави се отстъпка.** 1—1504—4

Съобщенке
 Съобщавамъ на почитаемата си клиентела, че за сезона ми пристигнаха доброкачествени **ГАЛОШИ** **французки, гарантирани по трайностъ** Въ магазина ми се намиратъ обушарски стоки, инструменти и разни готови обувки. — **Цени достъпни.** **ТОДОРЪ СОТИРОВЪ** „Владиславъ“ № 45. 1—1548—5

Евтини яйца и птици
ФИРМАТА
РОБИНЗОНЪ, АНДЕРСЕНЪ & С-не
 откри специаленъ магазинъ за **мѣстна продажба на ЯЙЦА и ПТИЦИ** въ месарскитѣ дюкени подъ Свѣтото, където ще се намѣрятъ винаги **евтини и доброкачествени стоки** 1-1525-5

Евтини яйца и птици

Евтини яйца и птици

трареволуционеръ, заповѣдъ дохождаше отъ Москва да застрелятъ толкова и толкова души.

Дене, както лѣте тъй и зима, изпращаха ни въ гората да сечемъ дърва. Тази работа бѣше свърхъ човѣшка и всѣки денъ нѣколко души оставаха въ гората съ замръзнали крака и рѣце. За тѣзи, които неможаха да излезатъ на работа, имаше наказания:

Лѣтно време тѣ бѣха излагани на комаритѣ, които върлуваха въ изобилие. Една сутринъ понеже отказахъ да отида да сека дърва измѣзваха ме по сления начинъ:

Има въ стенитъ „човали“ съ отвори на височина 2 метра отъ пода. Накараха ме да се кача съ помощта на една стълба и ме пуснаха въ този „човалъ“.

Тамъ останахъ 27 часа безъ да мога нито да легна, нито да седна, нито да стоя правъ. Когато излѣзохъ, дрехитѣ ми бѣха мухлясали.

Съ револверни вистрели
 „Прекарахъ 9 месеца въ Колмогори, после 5 месеца въ Соловки, бившъ куванъ, когато болшевикитѣ изгорили и после обърнали на затворъ. Единъ денъ въ Соловки бѣхъ свидетел на следната ужасна сцена:

Ние имаме за комендантъ единъ еврейнъ Розенталъ, който пиеше отъ сутринъ до вечеръ. Въ време на нашата разходка на двора на затвора полититическитѣ затворници имаха право да се разхождатъ по 2 часа на денъ, той пристигна като се развика, че ние трѣбва да се приберемъ. Понеже ние не му изпълнихме заповѣдта, той си извади револвера и стреля въ насъ, всички налѣгахме на земята, но когато станаме, 5 социалисти останаха на земята тѣлата имъ пронизани отъ куршуми.

Имаше между тѣхъ една жена, която държеше въ рѣцетѣ си едно бебе.

Тя бѣше мъртва, детето и ранено въ крака. За този подвигъ Розенталъ бѣше повиканъ въ Москва и назначенъ шефъ на чеката въ Клинъ въ околноститѣ на столицата.

„Но азъ има много да разправямъ за затвора на Бѣло море, гдето азъ прекарахъ 1 година и половина. Въ 1924 год. мѣ премѣстиха въ „Нариморски край“ въ края на Сибиръ.

Това бѣше сега модното мѣсто. Тамъ азъ бѣхъ по-свободенъ, но не можахъ да си намѣря работа и тѣ не ме хранеха вече.

Свободенъ
 Най-после дойде свободата ми. Азъ я дължа на признателността на болшевикитѣ къмъ Франция. Отведоха ме въ Москва, държаха ме тамъ два месеца въ Лубянка и единъ денъ ме повикаха за да ми кажатъ, че съмъ свободенъ, но че трѣбоваше да живѣя въ Нижни Новгородъ:

Тамъ се научихъ, че г. Хербетъ ще пристигне като посланикъ въ Москва.

Въ навечерието на неговото пристигане безъ да искамъ разрешение азъ се качихъ въ трена за Москва, гдето, като видѣхъ французкитѣ делегати, азъ се хвърлихъ върху тѣхъ. Бѣше късно вече да ме арестува Чеката — бѣхъ подъ протекцията на французкото знаме. Но трѣбоваше месеци още, за да успѣя да измъкна изъ Русия жена ми и детето ми и едва завчера пристигнахъ ме, съ цѣлата си фамилия, въ Парижъ, гдето нѣмамъ нито домъ, нито средства за прехрана.

ЗВЕРСТВАТА НА ГЪРЦИТЪ
Издевателствата, безчинствата, кражбитѣ надъ беззащитнитѣ българи

Въ вчерашния брой на вестника ни предадохме първата частъ отъ речта на организатора на македон. братства и македонския младежки съюзъ въ България г. Василевъ Ва, силъ, която държа въ „Зала Съединение“

Тукъ долу предаваме II та частъ отъ речта на Василевъ **Зверствата издевателствата безчинствата и кражбитѣ извършени отъ грѣцката войска и грѣцкитѣ черкези въ окупираниитѣ български села надъ беззащитното бѣлг. население, които Василевъ непосредствено е видѣлъ заедно съ чуждитѣ и наши кореспонденти.**

Василевъ продължи:
 „Задъ боевата линия по полетата, шосетата, пвлянитѣ край р. Струма и Мелнишката река бѣха се прострели на открито повече отъ 10,000 бѣжанци не само отъ окупираниитѣ отъ грѣцката войска 10 села, но и отъ обстрелянитѣ отъ грѣцката артилерия селата Враня, Хрусово. Яново, Ноти-Чифликъ и др. наши съседни села

Чуждитѣ кореспонденти видѣха сцени отъ това бѣгство — картината е неопикуема.

Съ председателя на националния комитетъ д-ръ Станишевъ и д-ръ Руменовъ можахме да обиколимъ всички тѣзи бѣжанци.

Картината е страшна:
 Има рождения на открито, имаше майки родили преди 7—8 дни съ голитѣ си рожби въ рѣце и безъ подслонъ.

Съ. Врачъ бѣ препълненъ и не можаха да дадатъ приютъ на бѣжанцитѣ.

Следъ отстъпването на грѣцкитѣ войски ний и чуждитѣ кореспонденти видѣхме следнитѣ села:

Маринокостеново
 обстрелвано, общината разбита и всичко задигнато.

Портретътъ на Царя, залепенъ въ канцеларията, измушнанъ съ ножъ, очитѣ извадени.

Портретътъ на Тодоръ Александровъ замушнанъ и хвърленъ на земята.

Всички книжа захвърлени.

Въ една колиба единъ 70 г. старецъ, който отказалъ да избѣга, билъ изгоренъ живъ отъ грѣцитѣ заедно съ колибата — намѣрихме само неговитѣ кокали.

Въ Кула пусто.
 Кучетата изплашени лаятъ по полето и нивитѣ, коткитѣ бѣгатъ като дивни, кокошкитѣ ги нѣма — всичко е жертва на грѣцкитѣ войници. По улицитѣ на селото сж прострени избити грамадни свини. Въ хамбаритѣ всичко е пометено.

Тѣзи сж най-богатитѣ села въ Петричко и Мелнишко. Тукъ расте мака, памука, царевичата, ориза — всички благородни култури на онзи край — всичко е ограбено до зърно: по шосетата и улицитѣ явствуватъ следитѣ отъ тѣхното ограбване.

Единъ 80 год. старецъ пада плаче, хълца. Кореспондентитѣ и ние искаме да ни изкаже нѣщо — той не можа да се съземе: може би отъ радостъ, че отново иматъ щастието да се върнатъ при него българи; може би отъ мъка на преживѣлитѣ страшни дни. На него грѣцитѣ сж насочвали револверъ въ устата, за да каже кжде сж паритѣ. Той е фотографиранъ.

Д-Спанчево пусто
 само нѣкой далеченъ вой се носи. Дочуваме нѣкой плаче и нарежда както надъ умрелъ. предъ насъ следната картина: една стара жена, надъ 108 год., почти слѣпа плаче безутешно, стене, сълзи...

Зап. генералъ Сапунаровъ, делегатъ на Червенъ кръстъ, я заговорва защо плаче. Тя не може да се съземе. Какъ може да заговори човѣкъ следъ като е прекаралъ 6—7 дни съ сълзи въ безутешенъ плачъ? Когато генералътъ ѝ каза: „Недей плака, вашитѣ ще си дойдатъ“, тя колѣнички и извика: „Охъ, мило, пакъ ли ще ги видя“

Тя е прекарала 7 дни въ плачъ съ сълзи, съ кора хлѣбъ безъ вода, защото, като невиджа, не може да отиде на чешмата край селото. Какви мъки е прекарала тя — нека всѣки самъ да заключи....

Къмъ Хаджови колиби
 видѣхме голѣма лѣва кръвъ, до нея гробъ — гробъ на заробенъ български войникъ. На 20 крачки отъ него намѣрихме повече отъ 30 гилзи, които до казватъ, че този бѣлг. войникъ гзройски се е самоотбранявалъ — изпълнилъ е своя войнишки дългъ като граничаръ и убитъ

Хаджови колиби ограбено
 и никой не върваше, че може да бжде до такава степенъ ограбено — всичко задигнато. Единичка надежда подхранваха селянитѣ, че може би има въ дѣното на хамбаря малко жито, подъ покрива нѣкоя коношка, че нѣкоя сѣксана покривка е забрѣвена...

Съ насъ дойде и единъ селянинъ. Но когато той виде пустотата, на прага на къщата му е убито кучето, което го пазело, когато виде хамбаря празенъ, всичкитѣ му памукъ ограбенъ — обезумя и плачеше — сжциятъ тозъ чѣвѣкъ който се бѣ калилъ въ изпитанията и бѣше готовъ да се самопожертвува за родината си извика: „Отсега натакъ моятъ животъ нѣма цена“

Ние го успокоихме, като му казахме, че задъ разрушенитѣ и ограбени 10 български села тупти благородното българско сърце на 5 милионенъ народъ който нѣма да ги остави да измрътатъ... (Ржкоплѣскане).

Надъ селото намѣрихме единъ трупъ. Когато излезохме на хребѣцитѣ, показаха се хора изъ нивитѣ, които лудо тичаха да видятъ по-скоро истинската картина, която представяваше това нечувано зрелище. Лѣтѣше и една жена, майка на 5 деца, която загубила своя мъжъ, искаше да намѣри трупа му — тя се хвърли върху разложения трупъ на свол съпругъ. (Следва)

Незаменимата шевна машина
„НАУМАНЪ“
 Въ складъ при Елиасъ С. Леви „Царъ Борисъ“ 23 и Василъ Ортодоксовъ, „Владиславъ“ (Ташйолу) № 15. **Продамба брой и почевъ** ИГЛИ и резервни части на конкурентни цени. Поправка на всички видове машини. **Постояненъ безплатенъ курсъ по бродерия** 1—1549—10

Въ Попово продава се къщата на Д. Каракашевъ, на много износна цена и условия. Споразумение **Радю Степановъ** адвокатъ 6 1 526

Рекламирайтѣ чрезъ „Варненски Новини“

КИНО „РАНКОВЪ“ (клонъ театръ „Одеонъ“ — София)

„НОЩИТЪ НА ДЕКАМЕРОНЪ“

По сюжета на една отъ най-хубавитѣ новели на БОКАЧИО съ Ксенна Десни, Анна Ралфъ, Албертъ Щайрлюкъ и Бернардъ Гютуне — отъ срѣда започва филма да се представя въ кино Ранковъ

ОТГОВОРЪ НА „ЗАСЛУЖЕНИЯ ОТГОВОРЪ“

Въ отговоръ на отговора на Иванъ Календжиевъ, подъ надсловъ „Заслуженъ отговоръ“ печатанъ въ брой 469, отъ 10 този месецъ, въ в. „Вар. Новини“, обръщамъ вниманието на писача му върху следното: Защо той не засѣга съществения въпроси, които азъ повдигнахъ по-рано, а именно: защо не отговори, истина ли е, че той не е управляющъ фирмата, поне отъ деня на прекратяването на дружеството „Иванъ Стояновъ С-ие Синъ“ и защо, следъ тази дата, се третира за такъвъ и като такъвъ дава антрефилета? Защо избѣга сжщината на въпроса, а съ единъ злъченъ езикъ, който е присжщъ на всѣки гузенъ човѣкъ, е тръгналъ да ругае и да се закавяза личността ми и съ най-низки лжжи, да ме черни колкото може повече. Защо не отговори, върно ли е моето изложение за хода на работитѣ на наследничитѣ Иванъ Стояновъ и Синъ. Защо бѣга отъ свѣтлината като бухала — защото свѣтлината ослепява — защото истината не му понася.

Но азъ ще му задамъ и още въпроси, на които, ако обича, нека отговори:

Върно ли е, че 14 месеца, следъ смъртта на Иванъ Стояновъ, когато вече бѣше починалъ и синъ му Любомиръ

Ив. Стояновъ, Календжиевъ филшифицира подписа на починалия Ив. Стояновъ, върху молба за уничтожение на завещанието на починалия къмъ починалия му синъ Любомиръ Ив. Стояновъ, та по тоя начинъ да лиши отъ наследство жена му Живка Люб. Стоянова, като я накаралъ тая сжщата молба да бжде приподписана отъ двама свидетели, на които ако стане нужда ще посоча имената?

Върно ли е, че сжщия Календжиевъ, въ проявлението си като търговецъ по пълномощие на жена си, — което пълномощно не му се даде, въ кантората на д-вото ни „Иванъ Стояновъ С-ие Синъ“, е каралъ насила счетоводителя ни Василь Илиевъ да вписва отъ купувачитѣ на жито, въ по малко килограмитѣ, напримеръ вагона на Панко Василевъ съ 400 кгр. жито въ по малко и въ последствие това стана практика и фирмата съвсемъ се дескредитира предъ продавачитѣ на жито?

Върно ли е, че по нареждане на сжщия Календжиевъ, сж се теглили торбитѣ съ брашно въ мелницата, съ по половинъ килограмъ въ по малко, за да даде печалби на дружеството?

Това сж търговскитѣ способности на Календжиевъ, ко-

ито смѣта, че търговията е кражба, безъ да може да разбере даже, че по тоя начинъ далечъ не се отива, — именно, че той играе ролята на сврачето въ гнездото си.

Върно ли е още, че сжщия Календжиевъ, като касиеръ въ д-вото е внесълъ на свое име доста дружествени капитали и днесъ търгува съ тѣхъ, като съ всички не простени средства бави сждебната ликвидация за да може по-дълго да ползува чужди капитали и за да отдалечи колкото се може повече времето, когато ще се надникне отъ чужди лица въ тефтеритѣ на д-вото, кждето ще се намѣрятъ некрасиви работи?

Това е то Календжиевъ съ своя умъ и съ ума на тия, които стоятъ задъ него. И колко още работи има, които могатъ да обрисуватъ тоя човѣкъ. Но защо ли? Който е чель отговора му ще види и ума му. Случая че се е оженилъ за дъщерята на Ив. Стояновъ, която му донесе доста пари, които му вземаха акжла! Где е виждалъ той пари? Възраст-тенъ е вече, а до сега още не е могълъ да свие за семейството си поне едно гнездо благодарение на голѣмитѣ си способности! И този човѣкъ претендира да управлява търговско дружество съ милиони капитали! Всѣки му е известно до кжде може да отиде тако-

ва дружество. Ето защо и нашето дружество, благодарение на Календжиевъ и съподвижничитѣ му, умре преждевременно, съ най-лоши последици за съдружничитѣ, капиталитѣ имъ отъ по 300,000 лева сж въ устата на вълка, отъ който трудно ще се измъкнатъ.

Тоя сжщия Календжиевъ и съподвижничитѣ му отъ април месецъ насамъ държатъ, наследствената индустриална мелница, затворена и ежедневно само отъ нея се търпятъ вреди и загуби по 5000 дневно. Това е все отъ голѣмъ акжлъ!

Колкото за личността ми и маската въ която ме постави Календжиевъ той ще отговаря предъ сжда, но съмъ длъженъ да кажа, че до сега азъ нѣмамъ протестирана полица нито отъ Варн. популярна банка, нито отъ Живка Любомиръ Ив. Стоянова, за което се снабдихъ съ удостоверения, които ще ги напечатамъ текстуално въ вестника а именно:

НОТАРИУСЪ
при
Варнен. Окр. Сѣдъ
№ 12.115
12. XI 1925 год.
гр. Варна.

Удостоверение
Дава се настоящето на Стефанъ Т. Поповъ отъ гр. Варна по молбата му вх. № 2063 отъ 10 т. г. въ удостоверение на това, че отъ направената справка по книгитѣ на Нотарията до тая година не се оказва да има противъ него про-

тестирани полица отъ Живка Любомиръ Ив. Стоянова.

Това му се дава да го постави дето му стане нужда.
Такса .5 лв.
Нотариусъ: В. Мариновъ
Варна, 11 ноемвр. 1925

Удостоверение
Варненската Популярна Банка удостоверява съ настоящото, че г-нъ Стефанъ Т. Поповъ отъ гр. Варна, членъ на банката ни, не е ималъ прищата отъ основаването и до днесъ, като длъжникъ или сконтантъ протестирана полица.

Настоящото се издава на г-нъ Поповъ, за да му послужи дето му стане нужда.
Варненска Популярна Банка
(подписитѣ не се четатъ)

Колкото за че съмъ бѣ осжжданъ на 3 години затворъ не ще го отрека, че съмъ осжжданъ презъ войната за подчинение на незаконната повѣдъ на н-ка си, за което съмъ и амнистиранъ, а затъ, че съмъ билъ осжжданъ нѣколко пжти по на нѣколко месеца на затворъ ще остъ Календжиевъ да го докаже предъ сжда.
гр. Варна, 18 ноември 1925
Съ почитъ: С. Т. Поповъ

Печат. Добри Тодоровъ — Варна